याग्रिलचणया ध्रुवा स्थिरा सती सीद् उपविश ग्रिङ्गरस्वदङ्गिर्सां चयने यथा स्थिरासीदः तद्वदत्रापीत्पर्थः ॥ ५४ ॥

मध्या माधवया वासंतिकावृत्रस्रोत्ते सः श्लेष्योऽसि कल्पेतां वावीपृथिवी कल्पेतामाप् स्रोपंधयः कल्पेतामायः पृथक्षम् द्रयेष्यीय सन्नताः । ये स्रायः समनसोऽत्तरा वावीपृथिवीऽर्मे वासंतिकावृत्रस्र्यमिकल्पेमाना र-र्मिव देवा स्रीमेसंविशनु तया देवतयाङ्गरुस्वद्ध्वे सीद्तम् ॥ २५॥

का॰ [१७.४. ५४.] ऋतव्ये मधुश्च माधवश्चिति । विश्वज्योतिषः पुरो द्वे पचे प्रा-ग्लचणि ऋतव्येष्टके अनूकमभित उद्शुख उपद्धाति ॥ ऋतुद्वतं यतुः अष्टोत्तर्-शताचर्वाच्छन्दो नास्ति । मधुश्चैत्रो मासः माधवो वैशाखः तावुभौ वासितकौ वसत्तसम्बन्धिनौ ऋतू अवयवौ यदा मधुमाधवौ वसत्त रव वासत्तिक ऋतुः दि-वचनमेकवचनार्थम् के तादृश वसलाख्य ऋतो वं चीयमानस्याग्रेर्लः श्लेषो॰ सि म्रतमध्ये व्यवस्थितः सन् क्षेपकोऽसि यथा कुडास्यान्तर्दार्घाय काष्ठपाषाणाद्यः श्चिष्यत्ते तद्दत् । ममाग्निं चिन्वतो यज्ञमानस्य ज्यैष्याय ज्येष्ठवायोत्कर्षाय इमे बा-वापृथिवी यावापृथिव्यौ कल्पनां स्वोचितमुपकारं सम्पाद्यतां यदा ममिति त-वस्थाने व्यत्ययः घावाभूमी तवोत्कर्षाय कल्पन्ताम् ग्रापश्चौषधयश्च तव ज्येष्ठ-वाय कल्पलाम् समानं व्रतं कर्म येषां ते सव्रताः ट्किस्मिन् चयनाच्यकर्माणव-स्थिताः पृथक् नानाभूताः अग्रयः स्वयमातृष्पाचा इष्टकाः तव ज्येष्याय कल्पनाम् ग्रग्नयो हैते पृथग्यदेता इष्टका इति श्रुतिर्ग्निशब्देनेष्टका उच्चते । किं च इमे बावापृथिवी ग्रत्तरा ग्रनयोधीवापृथिव्योर्मध्ये वर्तमानाः समनसः रुकमनस्का वे ग्रग्नयः ग्रन्यर्पि चिताः तेऽपि वासित्तकावृत् वसत्तमृतुमभिकल्पमाना सम्पाद्य-तः सत्त ग्रभिसंविशनु एतत्कमाश्रयनु । तत्र दृष्टानः इन्द्रमिव देवाः यथा देवा इन्द्रं परिचरणायाभिसंविशन्ति व्वमन्येष्टका वसन्तं परिचरणायाभिसंविशनु ॥ साद्यति तया देवतया सादिते के ऋतव्येष्टके युवामङ्गिर्सां कर्मणीव ध्रुवे स्थिरे सत्यौ सीद्तमुपविशतम् ॥ ५५॥

ग्रषां हासि सर्हमाना सङ्खारां तीः सर्हस्व पृतनायतः ।